

Този млад **офицер е брат на [Георги Савчев](#)** е бил адютант на 3-а дружина на **15-и пехотен Ломски полк**

. Скромнен, добър по душа, той знаеше, че всеки Ломец, каквато и длъжност да заема, трябва в случай на нужда да се жертва, за да се постигне общата победа.

И когато на 16 март

1913

година трета дружина от полка настъпи към чифлика Арнауткьой - залива на Мраморно море, в който турците бяха направили десант, юнаците от тази дружина трябваше бързо да се хвърлят срещу противника, за да го изтласкат в морето.

Използвали мъглата и проливния дъжд, турците смятаха безнаказано да разширят своя успех.

Време за губене нямаше.

В момента, когато се беше завързал ръкопашен бой, юнашкото сърце на поручик Савчев не издържа. Той не можеше повече да остане зрител на борбата и сам се хвърли в нея, за да помогне на една група войници.

Намесата на поручика оказа своето въздействие. Турците трябваше да отстъпят. Но към края на тази борба Ломци дадоха скъпа жертва. Поручик Савчев Васил падна убит, но спаси честта на полка.

Името на този скромнен герой от Балканската война и до днес [1939] е живо в сърцата на Ломци, защото подвигът при чиф. Арнауткьой на поручик Савчев е само краят на всички онези дела, които той беше извършил през време на тази война.

Източник: поручик Вълчо Тошев/Oberleutnant V.Ts. Toshev